

32000F0383

L 140/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.6.2000

DECYZJA RAMOWA RADY**z dnia 29 maja 2000 r.****w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro**

(2000/383/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 31 lit. e) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾;

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽³⁾ stanowi, że waluta euro zostanie wprowadzona do obiegu od dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zobowiązuje uczestniczące Państwa Członkowskie do zapewnienia odpowiednich sankcji za podrabianie i fałszowanie banknotów i monet euro.
- (2) Należy odnotować komunikat Komisji z dnia 23 lipca 1998 r. skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Banku Centralnego zatytułowany „Ochrona euro – zwalczanie fałszowania”.
- (3) Należy odnotować uchwałę Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 1998 r. dotyczącą zawiadomienia Komisji z dnia 23 lipca 1998 r. skierowanego do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Banku Centralnego, zatytułowanego „Ochrona euro – zwalczanie fałszowania” ⁽⁴⁾.
- (4) Należy odnotować rezolucję Europejskiego Banku Centralnego z dnia 7 lipca 1998 r. dotyczącą przyjęcia niektórych środków w celu ochrony prawnej banknotów i monet euro ⁽⁵⁾.
- (5) Należy wziąć pod uwagę postanowienia Konwencji międzynarodowej z dnia 20 kwietnia 1929 r. o zwalczaniu fałszowania pieniędzy oraz Protokołu do niej.
- (6) Należy wziąć pod uwagę szczególne europejskie znaczenie euro oraz zasadę niedyskryminacji określonej

w art. 5 Konwencji z 1929 r., która uznaje konieczność nałożenia surowych sankcji karnych i innych sankcji za poważne przestępstwa w zakresie fałszowania euro i innych walut.

(7) Światowe znaczenie euro oznacza, że będzie ono szczególnie podatne na ryzyko fałszowania.

(8) Należy wziąć pod uwagę fakt, że istnieją już dowody oszukańczej działalności w odniesieniu do euro.

(9) Należy zapewnić, aby euro było chronione w odpowiedni sposób we wszystkich Państwach Członkowskich poprzez efektywne środki w dziedzinie prawa karnego, nawet jeszcze przed wprowadzeniem do obiegu waluty od dnia 1 stycznia 2002 r. w celu ochrony niezbędnej wiarygodności nowej waluty, a tym samym w celu uniknięcia poważnych konsekwencji ekonomicznych.

(10) Należy wziąć pod uwagę rezolucję Rady z dnia 28 maja 1999 r. w sprawie zwiększenia ochrony poprzez wprowadzenie sankcji karnych za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro ⁽⁶⁾, wraz z jej wskazówkami w sprawie wiążącego aktu prawnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1**Definicje**

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

— „Konwencja” oznacza Konwencję międzynarodową z dnia 20 kwietnia 1929 r. o zwalczaniu fałszowania pieniędzy oraz Protokół do niej ⁽⁷⁾,

— „waluta” oznacza pieniądze papierowe (w tym banknoty) oraz pieniądze metalowe, których obieg jest prawnie dopuszczony, włączając banknoty i monety euro, których obieg jest prawnie dopuszczony na mocy rozporządzenia (WE) 974/98,

⁽¹⁾ Dz.U. C 322 z 10.11.1999, str. 6.⁽²⁾ Opinia wydana dnia 17 lutego 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 379 z 7.12.1998, str. 39.⁽⁵⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.1999, str. 13.⁽⁶⁾ Dz.U. C 171 z 18.6.1999, str. 1.⁽⁷⁾ Nr 2623, str. 372. Zestawienie Traktatów Ligi Narodów z 1931 r. Podpisana w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.

— „osoba prawna” oznacza podmiot posiadający taki status na mocy obowiązującego prawa wewnętrznego, z wyjątkiem państw lub innych organów publicznych wykonujących funkcje władzy państwowej oraz organizacji międzyrządowych.

Artykuł 2

Stosunek do Konwencji

1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest uzupełnienie postanowień oraz ułatwienie stosowania Konwencji przez Państwa Członkowskie, zgodnie z poniższymi przepisami.
2. W tym celu Państwa Członkowskie, które jeszcze nie przystąpiły do Konwencji, zobowiązują się do tego.
3. Zobowiązania na mocy Konwencji pozostają niezmienione.

Artykuł 3

Przestępstwa ogólne

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karalności następujących czynów:
  - a) jakiegokolwiek oszukańczego wytwarzania lub zmiany waluty, niezależnie od zastosowanych środków;
  - b) oszukańczego wykorzystywania sfalszowanej waluty;
  - c) przywozu, wywozu, transportu, otrzymywania lub uzyskiwania sfalszowanej waluty, w celu jej wykorzystania, przy świadomości, że jest ona sfalszowana;
  - d) oszukańczego wytwarzania, otrzymywania, uzyskiwania lub posiadania
    - narzędzi, artykułów, programów komputerowych oraz wszelkich innych środków szczególnie dostosowanych do fałszowania lub zmiany waluty, lub
    - hologramów lub innych składników waluty, które służą do ochrony przed fałszowaniem.
2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karania osób uczestniczących i podlegających do czynów określonych w ust. 1 oraz usiłujących dokonania czynów określonych w ust. 1 lit. a) – c).

Artykuł 4

Przestępstwa dodatkowe

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karania czynów określonych w art. 3 również w odniesieniu do banknotów lub monet wytwarzanych lub wytworzonych z wykorzystaniem legalnych urządzeń lub materiałów, z naruszeniem praw lub warunków, zgodnie z którymi właściwe organy mogą emitować walutę, bez zgody powyższych organów.

Artykuł 5

Waluta niewyemitowana, lecz przeznaczona do obiegu

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karania czynów określonych w art. 3 i 4, jeżeli:

- a) odnoszą się one do przyszłych banknotów lub monet euro oraz zostały popełnione przed dniem 1 stycznia 2002 r.;

- b) odnoszą się one do banknotów lub monet, które nie zostały jeszcze wyemitowane, lecz są przeznaczone do obiegu oraz należą do waluty, która jest prawnym środkiem płatniczym.

Artykuł 6

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karania czynów określonych w art. 3–5 poprzez efektywne, proporcjonalne i odstraszające sankcje karne, włączając kary pozbawienia wolności podlegające ekstradycji.
2. Przestępstwa polegające na oszukańczym wytwarzaniu lub zmianie waluty, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), są zagrożone karą pozbawienia wolności na okres nie krótszy niż osiem lat.

Artykuł 7

Jurysdykcja

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu:

— każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji nad przestępstwami określonymi w art. 3–5, w przypadku gdy przestępstwo zostało popełnione w całości lub w części na jego terytorium,

— artykuły 8 i 9, jak również art. 17 Konwencji stosuje się do przestępstw określonych w art. 3–5 niniejszej decyzji ramowej.

2. Przynajmniej Państwa Członkowskie, w których euro zostało przyjęte, podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby możliwe było ściganie fałszowania, co najmniej euro, niezależnie od obywatelstwa przestępcy oraz miejsca, w którym przestępstwo zostało popełnione.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno Państwo Członkowskie posiada jurysdykcję oraz dysponuje możliwością efektywnego ścigania przestępstwa opartego na tych samych faktach, zainteresowane Państwa Członkowskie współpracują ze sobą w podejmowaniu decyzji co do tego, które Państwo Członkowskie ma ścigać przestępcę lub przestępców w celu scentralizowania ścigania w jednym Państwie Członkowskim, o ile to jest możliwe.

Artykuł 8

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoby prawne ponosiły odpowiedzialność za przestępstwa, o których mowa w art. 3–5 popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę, działającą indywidualnie lub w ramach organu danej osoby prawnej, która pełni kierowniczą rolę w ramach osoby prawnej, w oparciu o:

- pełnomocnictwo do reprezentowania osoby prawnej, lub
- upoważnienie do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej, lub
- upoważnienie do wykonywania kontroli w ramach osoby prawnej,

jak również za pomocnictwo lub podleganie do popełnienia takich przestępstw lub za usiłowanie popełnienia przestępstw określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) i b).

2. Oprócz przypadków już przewidzianych w ust. 1, każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoba prawna ponosiła odpowiedzialność w przypadku, kiedy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby określonej w ust. 1 doprowadził do popełnienia przestępstwa określonego w art. 3–5 na korzyść danej osoby prawnej przez osobę pozostającą pod jej władzą.

3. Odpowiedzialność osoby prawnej na mocy ust. 1 i 2 nie wyłącza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które są sprawcami, podżegaczami lub pomocnikami w popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w art. 3–5.

Artykuł 9

Sankcje wobec osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoba prawna ponosząca odpowiedzialność zgodnie z art. 8 ust. 1 była karana poprzez efektywne, proporcjonalne oraz odstrasżające kary, które obejmują grzywny karne i innego rodzaju oraz mogą obejmować inne kary, takie jak:

- a) wyłączenie spod uprawnienia do korzystania z publicznych korzyści lub pomocy;
- b) czasowy lub stały zakaz wykonywania działalności gospodarczej;
- c) poddanie nadzorowi sądowemu;
- d) sądowy nakaz likwidacji.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osoba prawna ponosząca odpowiedzialność zgodnie z art. 8 ust. 2 była karana poprzez efektywne, proporcjonalne i odstrasżające kary lub środki.

Artykuł 10

Stosowanie terytorialne

Niniejszą decyzję ramową stosuje się do Gibraltaru.

Artykuł 11

Wdrażanie

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu wykonania niniejszej decyzji ramowej do dnia 31 grudnia 2000 r., gdy chodzi o art. 5 lit. a), oraz nie później niż do 29 maja 2001 r., gdy chodzi o inne przepisy.

2. W tych samych terminach Państwa Członkowskie prześlą Sekretariatowi Generalnemu Rady, Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu teksty przepisów transponujących do ich prawa wewnętrznego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Najpóźniej do dnia 30 czerwca 2001 r., na podstawie sprawozdania przygotowanego w oparciu o informacje i pisemne sprawozdanie Komisji, Rada dokona oceny stopnia, w jakim Państwa Członkowskie podjęły niezbędne środki w celu wykonania niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2000 r.

W imieniu Rady

A. COSTA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJA REPUBLIKI AUSTRII

Austria korzysta z możliwości przyznanej na mocy art. 18 ust. 2 drugiego Protokołu do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 221 z 19.7.1997, str. 11), aby nie być związaną art. 3 i 4 wyżej wymienionego Protokołu przez okres pięciu lat, a tym samym oświadcza, że wykona swoje zobowiązania na mocy art. 8 i 9 decyzji ramowej w ciągu tego samego okresu.
